

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-07-29

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10472>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

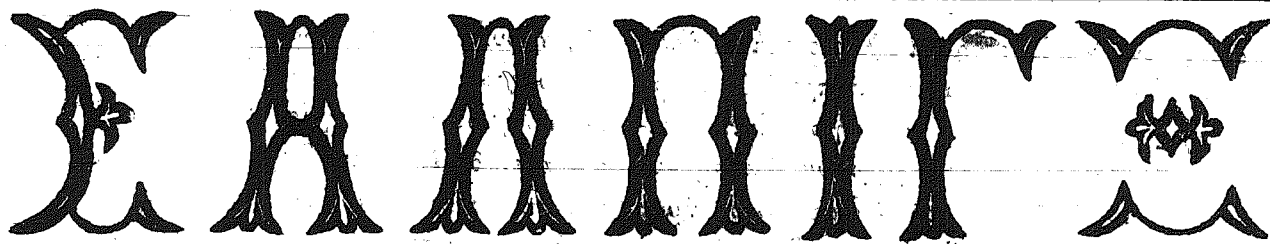
Έν ταῖς πόλεσι τῆς

Κύπρου . . . Σελ. 8.

Έν τοῖς χωρίοις » 6.

Έν δὲ τῷ ἔξωτε-

ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Αἱ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποστολὴ Πρεσβείας θάπτον ἢ βράδιον θά ὠφελήσῃ τὴν νῆσον, κατὰ τὰς γνώμας πολλῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συντηρητικῶν τε καὶ φιλελευθέρων. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἐτέθη πλέον ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀφόρητος αὐτῆ τῆς νήσου κατάστασις, καταστάσα πλέον γνωστὴ καὶ σαφῶς ἐκτεθεῖσα ἐν ταῖς διαφοροῖς ἐκθέσεσι τῶν ἡμετέρων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εὔρε πολλοὺς συνηγόρους καὶ ἐν τέλει, ἀργὰ ἴσως, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, θά τύχῃ βελτιώσεώς τινος. Διὰ λαμπρῶν ἐπιχειρημάτων ἀντέκρουσαν οἱ ἡμέτεροὶ τὰς σταλείσας ἐντεύθεν ἀναιρετικὰς τοῦ ὑπομνήματος ἐκθέσεις τῶν ἀρχόντων μας, ἀνεμνον δὲ εἰς ταῦτα τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπηρὸν δμως ὅτι κατ' αὐτὰς κλείουσι αἱ Βουλαι καὶ δίδεται οὕτω πέρας εἰς τὰς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐξηγήσεις τῶν ἡμετέρων. Ἦτο λίαν ὠφελίμων ἐὰν ἡ Πρεσβεία ἀπήρχετο εἰς Λονδὶνον πρὸ ἐνὸς ἔτι μηνός. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ἐξέλιπον τέλει αἱ παρεξηγήσεις, ἐξουδετερωθεῶν καθ' ὁλοκληρίαν τῶν ἐντεύθεν σταλειῶν ἀναιρέσεων, διότι ὅτι ἡ Κύπρος δυστυχεῖ καὶ ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ πληρονομενον κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 92 χιλ. λιρῶν θά ἐξαντληθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἡ νῆσος εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα ἀδύνατον νὰ διαφευθῶσι καὶ τὰ ὁποῖα παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἀρχόντες μας. Ἐπὶ τέλους δὲ θά σκεφθῶσιν ὅτι δὲν εἴμεθα, συνεγγυητὰ τῆς Πύλης εἰς τὸ δάνειόν τῆς καὶ τοιοῦτοι ἀνῆμεθα, τότε μόνον ἔπρεπε νὰ καταβάλλωμεν ἡμεῖς τὸ χρέος ὅταν ἐκπύρτετο ὁ ἕτερος τῶν ἐγγυητῶν, δηλαδὴ ἡ Ἀγγλία, εἰς

κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐνῶ ἡδη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Ἡμεῖς δυστυχοῦμεν καὶ ἀρπάζεται ὁ ἄρτος μας νὰ δοθῇ εἰς τὸ χρέος ἄλλου, ἐγγυηθὲν παρ' ἄλλου. Εἶναι δικαιοσύνη αὐτῇ, ὥστε νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ πεπολιτισμένη Ἀγγλία θά τὴν ἀνέχηται ἐπὶ πολὺ;

Οἱ Ληστὰι τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ Κύπρος.

Ἐκ τινος ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τινὰ βουλευτὴν (ἦν ἀναγράφωμεν κατωτέρω ἐκ τῆς «Ν. Ἡμέρας») γίνεταί γνωστὸν ὅτι τὸ χρέός μας, ἡ ζωὴ μας, τὸ αἷμά μας, ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει ὡς λύτρον Ἀγγλῶν συληθέντων ἐν Τουρκίᾳ. Ἐληστεύθησαν Ἀγγλοὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλὰ χιλιάδες λίραι ἐκρατήθησαν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἀφοῦ ἡμεῖς ληστευόμεθα ἀπαξ, μᾶς εἶνε ἀδιάφορον ἀν πρὸς ὠφέλειαν ληστῶν ἢ κακούργων ληστευόμεθα, ἀλλὰ μᾶς δίδεται οὕτω λαμπρὸν μάθημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυνος δι' ὅσα λύτρα ζητοῦν καὶ λαμβάνουν οἱ λησταὶ τοῦ κράτους τῆς. Ἀκριβῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου τῆς Ἀγγλίας ἀπαιτοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι παρὰ τῆς Ἀγγλίας. Ληστευόμεθα πληρόντες τὰς 92 χιλ. λίρας, (διότι τί ἄλλο εἶνε παρὰ ληστεία τὸ νὰ ἀρπάξῃται ἀπὸ τοῦ βαλαντίου μας καὶ ὁ τελευταῖος ὀβολὸς καὶ νὰ μένωμεν πειναλέοι καὶ γυμνοὶ) καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ καταβάλλῃ τὰ λύτρα ἡ Κυβέρνησις, ἣτις εἶνε ὑπεύθυνος. Ἐκτὸς τούτου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυνος δι' ὅσα λύτρα πληρόνται, ἄς πληρῶσῃ ἡ Κυβέρνησις μας καὶ ὅσα λύτρα πληρόνουν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰς τοὺς ζωοκλέπτας, διότι εἰς τὸ κράτος

τῆς γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀνεπτύχθησαν αἱ ζωοκλοπαὶ καὶ εἶνε ὑπεύθυνος. Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν ὅπερ δυνάμει τοῦ νόμου τῆς εἶνε ὑπεύθυνος νὰ καταβάλλῃ θά καταντήσῃ τετραπλάσιον τοῦ φόρου ὃν λαμβάνει.

Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς Κύπρου.

Τέλος πάντων ὁ «Χρόνος» ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κύπρου ἐκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ «δὲν εἶνε εὐάρεστον ἀνάγνωσμα». Ἀν τῇ περιλήψει τῆς ἐκθέσεως ταύτης εὕρισκε τις πολλὰς ἀληθείας, κυρίως εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἀρχιδικαστοῦ. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1886—1887 ὑπερβαίνει κατὰ 78 τοῖς 0/0 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1885—1886. Ἐκπληκτικὴν ὀνομάζει τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ ἀρχιδικαστὴς, σημειωτέον δ' ὅτι, κατ' αὐτὸν τὰ πράγματα διαπραχθέντα ἐγκλήματα εἶνε πολυαριθμότερα. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀνομίας κρατύνεταί βαθμηδὸν ἐν τοῖς χωρίοις ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ ἀπολήγει ἄκων ὁ ἀρχιδικαστὴς. Οἱ χωρικοὶ ἐγκατελήθησαν πράγματι εἰς ἑαυτοὺς, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τοῖς χωρίοις ὁ θέλων ἢ δυνάμενος νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς τῆς τάξεως. Ὁ δημογέρον δὲν εἶνε ὡς ἄλλοτε σπουδαῖον πρόσωπον. Αἱ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις περιέκαψαν τοσοῦτον τὴν σημασίαν τοῦ ἀξιώματος ὥστε δυσκόλως εὕρισκεται πλέον ἀξιόσεβαστος χωρικός ἀποδεχόμενος αὐτό. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἢ νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῶν ἀστυνομικῶν περιπολιῶν, ἢ νὰ ἀποδοθῇ τὸ δέον κύρος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ὅπως δὲ ποτε ὅτι τὸ ἐγκλημα ἠύξησεν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εἶνε γεγονός ὀκνηρὸν καὶ ἐπαίσχυντον καίπερ ἐπιδεχόμενον ἐν μέρει ἐξηγήσιν»...

Ἡ ἐκθεσις κατωτέρω ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ 1887—1888 «ἡ κυβερνησις ἠγόρασεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μεγάλην ποσότητα τροφίμων, ὅπως ἀναπληρῶσῃ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ἔλλειψιν». Ποῖα εἶνε αὐτῆ μεγάλη ποσότης ἀγνοοῦμεν. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων δὲν παριστᾷ εὐχάριστον τὴν ἐκπαιδευτικὴν κατάστασιν. Ἐν τοῖς χριστιανικοῖς σχολείοις οἱ πλεῖστοι τῶν διδασκάλων εἶνε ἀνίκανοι πρὸς τὸ ἔργον των, καθὸ μὴ τυχόντες εἰδικῆς μορφώσεως, καίτοι δ' ὑπάρχουσιν ἐλπίδες βελτιώσεως, ἢ πραγματικότης ἀφίσταται αὐτῶν κατὰ πολὺ. Ἐπιχειρῶν εἶνε ἡ κατάστασις τῶν μωαμεθανικῶν σχολείων. Ἐν ὀλιγίστοις ἐξ αὐτῶν παρέχεται συστηματικὴ τις παιδείσις, τὸ μόνον δὲ καλὸν τῆς χορηγουμένης παιδείσεως εἶνε τὸ θαυμασίως εὐωνον. Οἱ χριστιανοὶ διδασκάλοι λαμβάνουσι κατὰ μέσον ὄρον λ. 20 καὶ σ. 10 κατ' ἔτος. Ἀλλ' ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν μωαμεθανῶν διδασκάλων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 18 λ. καὶ 18 σ. Ὡστε ἐν ἀμφοτέροις ταῖς κλάσεσι τῶν σχολείων οὐδεμία ὑπάρχει ἀυσαναλογία μετὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμειβῆς».

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Πρεσβείας.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρχόντων μας ἀνασκευάζουσιν τὸ ὑπόμνημα, οἱ ἡμέτεροὶ ἐπέδωκαν τῇ 7 Ἰουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἀπεικῶν μακρὰν ἐκθεσιν, ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν, ἐν ἣ ἐξέθησαν καὶ ἄλλα ζητήματα μὴ περιληφθέντα ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνήματι, ἐν οἷς καὶ παράκλησις περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ Κυπρίου οἴνου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς Ἀγγλίαν. (Περὶ τούτου ὁ κ. Φέρφιλ εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν πρῆπει νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη ἐξαιρέσις ὑπὲρ τῆς Κύπρου παρὰ τὰ κεκατηνετισμένα εἰς ἀλλας ἀποικίας). Ἀνεμνον οἱ ἡμέτεροὶ ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπάντησιν, ἀλλὰ

μέχρι τῆς 13]25 Ἰουλίου δὲν εἶχον λάβει εἰσέτι τοιαύτην.

Ἐκ τῶν πωσισ εἰς φυλλάδιον τῶν αἰτημάτων μας.

Ἡ πρεσβεία λίαν φρονίμως ποιήσασα ἐξέδωκεν εἰς φυλλάδιον τό τε ὑπόμνημα ἀγγλικῇ καὶ τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις τῆς γαλλικῇ καὶ διένειμεν ἀντίτυπα εἰς ἑκατοντάδα βουλευτῶν, εἰς ἑφημερίδας καὶ ἄλλους ἐγκρίτους τοῦ Λονδίνου ἵνα καταστῇ γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἡμέτερον ζήτημα καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν. Ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου τούτου ἐστάλησαν καὶ ἐνταῦθα, ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς, ὑποσχόμεθα δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν κατόπιν τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἐταιρεία ὑπερτῶν ἐν ἀποικίαις ἰθαγενῶν.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει ἑταιρεία τις καλουμένη «Aborigines protection Society» ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ προστασία τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ἰθαγενῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν. Ὁ γραμματεὺς τῆς ἑταιρείας ταύτης ὑπεσχέθη ὅτι θ' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἡ πρεσβεία διατυπώσασα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μεταβῇ παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ ταύτῃ ἵνα καὶ προφορικῶς συζητήσῃ τὰ αἰτήματά μας, ἀνέμενε νὰ ὀρισηθῇ ἡ ἡμέρα. Εἰς πολλὰ μέλη τῆς διενεμήθησαν ἐκ τῶν τυπωθέντων φυλλαδίων.

Ἡ πρεσβεία παρὰ τῶν γερασῶν Γλάδστον.

Ἦν ἔστιν ὅτι ὁ κ. Γλάδστον παρακληθεὶς νὰ δεχθῇ τὴν πρεσβείαν εἰς ἀκρόασιν ἀπεποιήθη διὰ τὸ πολυσχολον, ζητήσας νὰ τῷ ὑποβληθῶσιν ἑγγράφως τὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ τῇ μεσομαρτίᾳ φέβου συγκατετέθη νὰ δεχθῇ τὴν Α. Μακαριότητα, ἥτις τὴν 13]25 Ἰουλίου μετέβη παρ' αὐτῷ μετὰ τοῦ κ. Περισιάνη, ἐκτεκλινοῦς γρὴν διαρρηθῆναι ὁ σεβαστὸς γέρον ἐπιμόνως ἠσπάσατο τὴν δεξιάν τῆς Α. Μακαριότητος, εἰπὼν τῷ κ. Περισιάνῃ γαλλικῇ τὰ ἑξῆς: «Ἡμεῖς οἱ βαρβάροι προφερόμεν κάκιον τὴν ὥραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἀποφύγω νὰ ῥημῶσιν ἑλληνικῇ, φεβούμενος μὴ ἀποβῶ ἀκατάληπτος. ἐν τούτοις παρακαλῶ τὴν Μακαριότητα τοῦ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ διὰ μεγάλου ἀγῶνος ἀποπειρωθῶ νὰ εἰπω λέξεις τινάς». Τότε, εἰπέ τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν ἡμέτεράν προφοράν: «Ἡμεῖς μοὶ εἰδοῦ τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἀρχαίας αυτοκρατορίας Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Κατόπιν ἡ συνδιάλεκτος ἐξηκολούθησε γαλλικῇ. Ἡ ὑπόδοξή παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Γλάδστον ὑπῆρξεν ἑ-

καρδιωτάτη καὶ φιλόφρονεσάτη, ἀλλὰ δυστυχῶς κατέσχη τὴν πρεσβείαν καταληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ὁ σεβαστὸς γέρον νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμᾶς κυπριακοῦ ζητήματος, διὸ καὶ μετὰ λύπης περιωρίσθησαν νὰ ἐπιδύσωσιν αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον τοῦ φυλλαδίου, προσθέντες ὅτι ἠλπίζον ὅτι ἤθελε τιμῆσαι τούτο διὰ τοῦ συνήθους ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀγῶνων ἐνδιαφέροντός του. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνέπεσε νὰ ἐορτάζη τὸς χρυσοὺς γάμους του, ἦτοί τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν, διὸ καὶ εἶπε τῷ κ. Περισιάνῃ ὅτι ἐγνωμονεῖ τῷ Ἰψίω διότι ἐδείχθη αὐτῷ πάντοτε ἀγαθώτατος. Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ τὸν μικρὸν ψαλμὸν «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει». ὁ δὲ κ. Περισιάνης ἠυχθῆ ἀὐτῷ «νὰ ἐορτάσῃ καὶ ἄλλην τοιαύτην πεντηκονταετηρίδα πρὸς εὐτυχίαν τῆς ἐν γενεῇ ἀνθρωπότητος, ἥτις διεκδικεῖ αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα καὶ αὐτῇ καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ καρδίας ἐκπέμπει πᾶς Ἕλληνας, διότι δικαίως κατέστη τὸ εἶδωλον τοῦ βίου Ἑλληνισμοῦ». Κατηνυχαρισθῆ ὁ γέρον καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Περισιάνη ἐσφιγξεν αὐτὴν περιπαθῶς. Ἀποῦ δὲ εἶδεν αὐτοὺς τὰ καλέντα αὐτῷ δῶρα ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας, προσέθηκον ὅτι ἐλυπεῖτο διότι ὄφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπεχώρησαν λοιπὸν ἐνθυμούμενοι ὅτι

«ἐν εἰνε εὐκολαῖς ἡ θύραις δταν ἡ χρεῖα ταῖς κρουαλέ». «Ἔως ἐδῶ φθάνουν αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ἥτις περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ διάδημα τοῦτο τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ὑπῆρχεν ἀναγκαιότατον, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καρποφορήσῃ, διότι τὸ Κύπριανὸν ζήτημα ἐτέθη πλέον σαφῶς, λαβὼν ὅραμα. Οὕτως ἀπεφάνθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενῶν, ὅτι οὕτως ὡς ἐκ τῆς κοινωτικῆς θεσεως τῶν εἰνε ἱκανοὶ νὰ γνωρίζωσιν.

Ἐν τούτοις εἶνε ἰδέα ὅτι καὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐπάνοδον τῆς πρεσβείας, τὸ ἔργον πρέπει νὰ συνεχισθῇ διὰ τῆς συστάσεως εἰς βλὰ τὰ διαμερίσματα διαρκῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κεινοῦ καὶ συνεννοουμένων. Νὰ καλλιεργηθῶσιν, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς πρεσβείας, αἱ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῆς ρηθείσης ἑταιρείας «Aborigines protection Society» ἣν ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ συνήγορον

τῆς νήσου. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ ἐξακολουθησῶμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας, πεποιθήμεν ὅτι ἐν τέλει θέλομεν ἐπιτύχει σπουδαίαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιτὰ βελτίω μεταβολήν.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας)

Τὴν δευτέραν ὁ συνταγματάρχης Βρήζεμαν ἠρώτησε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τὸν ὑπουργὸν πῶς διατίθεται ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, δὴ καταβάλλει ἡ Κύπρος τῇ Τουρκίᾳ. Ὁ Γώσσεν ἀπεκρίθη. «Ἐκ τοῦ ἐτησίου φόρου, δὴ καταβάλλει ἡ Πύλη, 82 χιλιάδες λίρῶν στεργιῶν, κρατοῦνται καθ' ὁδὸν πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ ἠγγυημένου δανείου τοῦ 1885, ἐφ' ᾧ εὐθύνονται πᾶσαι αἱ προσοδοὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὁ, τι περισσεύει ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Κύπρου καταβαλλομένου ποσού ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν λῦτρων τῶν Ἀγγλῶν ὑπηκόων Σὺνδ καὶ Σούτερ, οἵτινες συνελήφθησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ ληστῶν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ τουρκικοῦ χρέους τοῦ 1885. Ὡς χρεωλύσιον διετέθησαν μέχρι τούδε 55,000 λίραι στεργίνοι. Οὐδὲν κινικώτερον τῆς ὁμολογίας, ἦν ἐνέχουσιν αἱ ὄλιγα αὐτὰς λέξεις. Οἱ Κύπριοι πεινώσι κυριολεκτικῶς. Καὶ ὅμως οἱ αἵματτοροὶ αὐτῶν ἰδρωτὲς «κρατοῦνται καθ' ὁδόν», ὅπως κοροσθῶσιν ὁμολογιοῦχοι, εἰς οὐς ἄλλως θὰ ἦτον ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ τὴν ὀφειλήν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ὅ, τι δὲ περισσεύει διατίθεται πρὸς ἀπολύτρωσιν Ἀγγλῶν συλληφθέντων ὑπὸ ληστῶν, οὐχὶ ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰσως τοῦτο γίνεται, ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι λησταὶ δὲν ὑπάρχουσι μόνον ἐπὶ τῶν ὄρων. Καὶ ὅμως τοιαύτη ἀνηλεὴς ἀρπακτικὴ διαίτησις ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ κ. Στῆλμαν εἰς τοὺς Κρήτας ὡς πρότυπον εὐδαιμονίας!

Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν κρητικῶν παρὰ τῶν κατέστη εἶδος μονομανίας τοῦ βιενναίου ἀναποκρητιτοῦ τοῦ «Χρόνου», ὅστις τὸσάκις ἐφωράθη διαδίδων παιδαριωδῶς ἀνυποστάτους εἰδήσεις. Εὐτυχῶς οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προβῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς ἄκρα μέτρα, ἀποῦ οἱ Κρήτες δὲν παρεκκλίνουσι μέχρι τούδε τῶν τρίτων τῆς νομιμότητος. Ἐξῶχος ἀστεία εἶναι ὅμως ἡ βεβαίωσις τοῦ ἀναποκρητιτοῦ ὅτι, ἐὰν ἐξήρατο ἐκ τῶν Κρητῶν, ἡ νήσος τῶν θά ἦτον πρὸ πολλοῦ «ἄλλη Κύπρος». Ἀλλοτε ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἡ προληψὶς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ διαίτησις φέρει, τοῦλάχιστον, ἐν ἑλλάξει ἐλευθερίας, εὐδαιμονίαν ὕλικὴν καὶ εὐνομίαν ἀλλ' ἡ τύχη τῆς Κύπρου ἐχρησίμευσεν ὡς φόβητρον, ἡ πολυπαθῆς δ' ἐκείνη ἑλληνικὴ νήσος ἀναφέρεται καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολήν ὡς ὑπόδειγμα κακοδαιμονίας. Οὐδαμῶς οἱ ἔγροι εἶναι βαρύτεροι, οὐδαμῶς ἡ ἐξουσία ἐκμιχρῆ ἀπαυθροότερον καὶ τὴν τελευταίαν ἰμμάδα παρὰ τοῦ πενομένου ὑπηκόου. Ἐφέτας τοῦς Κυπρίους μαστίζει κυριολεκτικῶς, οὐχὶ μεταφορικῶς λιμὸς καὶ ὅμως μυριάδες λιρῶν ἐξάγονται τῆς νήσου, οὐχὶ κἂν ἵνα λαμβάνῃ τὸ ὠρισμένον τίμημα δ' ἔργῳ κύριος, ἀλλ' ἵνα εἰσπράττωσιν οἱ δανισταὶ τοῦ 1854 τοῦς τόκους, ὅς ἄλλως θὰ ἠναγκάζετο νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. Ὅσας ἀτελείας καὶ ἐν ἕξει τὸ ἐνεστὸς πρόσκαιρον τῆς Κρήτης πολιτείας ἡ τὴν τῶν Κρητῶν εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ προτιμητέον τῆς τῶν Κυπρίων ἀναλλάσσοντες δὲ τὴν τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν πρὸς τὴν ἀγ-

γλικὴν διαίτησιν θ' ἀντήλασσαν πράγματι τὸ συνεχὸν αὐτοῦς λεπτότατον νῆμα πρὸς βαρείαν καὶ δυσανάλλακτον ἀλυσιν.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ »

Ἐν ἐνδιαφέρον ζήτημα, οὐχὶ χωρὶς εὐθυμίας, συνέβη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Α. Μακαρ. προσεκληθῆ εἰς μίαν ἐξοχικὴν διασκεδασιν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ μέγαρον «Μάιλπορ» ὅπου ἦτο παρούσα καὶ ἡ βασίλισσα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βεβαίως εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Αὐτῆς Μ., ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦτο ἀν ἠδύνατο νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά της. Αὐτὸ ἡ Μακαρ. τοῦ τὸ ἀπέριψεν ὀριστικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἔγεινε μεγάλη ἀνησυχία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτῆς, καὶ πολλὸς πηγαινοερχομὸς ἐγένετο μεταξὺ τοῦ πρώτου θαλαμηπόλου τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Καντερβυρίας. Ἡ Α. Μακ. ἠρωτήθη ἀν ἤθελε φιλήσῃ τὴν χεῖρα ἐνὸς αυτοκράτορος ἐνθρονισμένου ἐν Βυζαντίῳ. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅχι. Οἱ προκατόχοί του ἀπὸ τοῦ ἐ. αἰῶνος ἐξηρέθησαν νὰ δίδωσι σεβάσματα εἰς ὁποιοῦνδήποτε μονάρχην καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν παράδοσιν τόσων γενεῶν. Τέλος ἐζητήθησαν αἱ καλά ὑπηρεσίαι τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἡ βασίλισσα τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ Α. Μακ. παρουσιάσθη εἰς τὴν Αὐτῆς Μ. καὶ ἕκαστος ἐποίησεν ὑπόκλησιν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—f—

Ὁ Μέγας Δεῦξ Κωνσταντῖνος πατὴρ τῆς βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, θεῖος τοῦ νῦν αυτοκράτορος, ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἡ Α. Ἰψ. ἀπὸ τινος χρόνου παραπονέιτο ὅτι ἠοσῶνετο δεξιὴ πόνους πρὸς τὰ ἀριστερὸν μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος. Μ' ὄλας τὰς περιποιήσεις τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν ἡ κατάσταση τοῦ ἐτράπη ἐπὶ τὰ χεῖρω. Οἱ πόνοι ἠῤῥησαν, ἡ χρῆσις τῆς γλώσσης ἐπαύσατο ἐντελῶς καὶ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν τρίς ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας προσεβλήθη. Οὐδεμία ἀπολύτως ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει. Ὁ αυτοκράτωρ καὶ ἡ αυτοκράτειρα συνεχῶς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἐξέρχονται κατατεθλιμένοι καὶ θαυρόντες. Περισσότερον ὅμως παντὸς ἄλλου συναίσθανεται τὸ προσεγγίζον ἀνίσαιον μέγα δυστύχημα ἡ βασίλισσα Ὀλγα ἥτις ἀδιακόπως κλαίει καὶ δδύρεται. Ἡ ἀσθένεια τοῦ πατρός της ἐματαιώσε καὶ τὸ ταξειδίον της καὶ τὰ λοιπὰ σχέδια της, μὴ ἐννοούσης κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀποχωρισθῇ ἐν τοιαύτῃ κρίσιμῳ στιγμῇ τοῦ θνησκοντος πατρός της, τοῦ ὁποίου ἡ κατάσταση αὐτῆς δυνατόν νὰ παραταθῇ.

Ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ ἀποκηθῇ τὴν μάμμην τῶν Α. Μ. τὴν βασίλισσάν Βικτωρίαν.

Λονδίνο 17]29 Ἰουλίου.—Ὁ Μαρκήσιος Σαλισούρη, ἀπαντῶν εἰς ἐπερωτησὶν τοῦ ἄρδου Στράθεδεν, λέγει ὅτι ὀδύλως συμμερίζεται ταῦς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἠνδοισμοὺς αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέδειξαι ὅτι ἡ τῆς Βουλγαρίας κατάσταση ἐν προδῶ διατελεῖ καὶ ὅτι καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος βραδύως μὲν διαρκῶς ὀμως προδεύει, ἀναγνωρίζει δὲ τὴν ἰσχύην τῆς Ρωσίας πολιτείας, ἥτις συναδεῖ πρὸς τὰς φιλειρηνικὰς τοῦ Τσαρού εὐχὰς.

Προσωρινὸς γενεὶος διοικητῆς Κρήτης ἀπεσθῆ ἐξ Ἰωαννῶν εἰς Ρίζα πασαῖς.

Ἀπασα ὀρεθὸν εἰς ἀναμείβει μισραὶ καὶ μεγάλα ἐρολλῶνται.